

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. července 2017 senátem složeným z předsedy Mgr. Jitky Neterdové a přísedících Ireny Marie Řehákové a Yvonne Sieberové
t a k t o:

Obžalovaný

Petr GRUNZA,

nar. [redacted] v [redacted] adresa pro doručování [redacted] t. č. ve vazbě ve věznici Litoměřice,

j e v i n e n,

že

1. v přesně nezjištěné době v prosinci 2015 v [redacted] na chodníku souběžném se silnicí směřují od okraje obce [redacted] směrem do sídliště, vedle křovinatého porostu, v blízkosti dopravní značka „Stop“, požadoval pod pohrůzkou fyzické újmy, kdy toto naznačoval napřaženou rukou, po poškozeném [redacted], nar. [redacted] vydání finanční hotovosti ve výši 100,- Kč, kterou mu poškozený ze strachu vydal,

2. v přesně nezjištěné době v lednu 2016 v [redacted] na lesní pěšině spojující ulici [redacted] a sídliště [redacted], mezi domy [redacted] v [redacted] požadoval pod pohrůzkou fyzické újmy po poškozeném [redacted], nar. [redacted] vydání finanční hotovosti ve výši 100,- Kč, poškozený mu žádné peníze nevydal, neboť žádné peníze u sebe neměl,

t e d y proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

3. dne 20.6.2016 v době kolem 13.10 hod., v [redacted] na cestě mezi ulicí [redacted] [redacted], přiběhl k poškozenému [redacted], nar. [redacted], který šel od autobusové

zastávky u kotelny pod [REDAKCE] společně se svojí manželkou a [REDAKCE] a křičel na něj: „Kde máš ty peníze za ten řetízek, kde je máš, dej mi je, nebo tě rozkopu!“, přičemž poškozený mu žádné peníze za řetízek nedlužil, obžalovaný na něj stále křičel, aby mu peníze dal nebo že ho rozkope a aby mu za řetízek dal 100,- Kč, načež poškozený ze strachu vydal 100,- Kč, které odhodil na zem a z místa činu společně s manželkou [REDAKCE] a [REDAKCE] běželi na ubytovnu, odkud zavolal na Policii ČR,

t e d y proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l

ad 1/, 2/

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 3/

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v o u /2/ roků a š e s t i /6/ měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **d o z o r e m.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] škodu ve výši 200,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Shora popsany skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obžalovaného, svědků a závěrů znaleckých posudků.

Obžalovaný [REDAKCE] podle svého tvrzení manželce poškozeného předal stříbrný řetízek. Peníze si od ní nevzal, protože jí věřil. Ví o ní, že chodí po [REDAKCE] a řetízky nakupuje. Neměl pocit, že by nebyla duševně v pořádku. Když pak chtěl peníze po jejím manželovi, odmítl mu je dát. Své ženě vynadal. Nakonec od něj jednu stokorunu dostal. Potkali se někdy, asi na jaře, u silnice [REDAKCE] šel s manželkou. Ptal se ho, kdy mu dá peníze za ten řetízek. Nevyhrožoval mu, přece nebude takovému starému chlapovi vyhrožovat. Dal mu stokorunu s tím, že druhou mu dá po důchodu. Zhruba za dva a půl měsíce poté je potkal znovu u čističky, bylo to kolem druhé hodiny odpoledne. Ptal se po těch penězích. Ta jeho manželka by mu peníze dala. On se zase začal rozčilovat. Nabízel mu, že přinese stokorunu, ať tedy vrátí řetízek. Nakonec mu ty peníze hodil pod nohy. Byla tam také nějaká starší paní. V žádném případě nikomu nevyhrožoval. V žádném případě na poškozeného nenapřáhal ruku, ani mu nevyhrožoval. Má ke starším lidem úctu. V přípravném řízení využil svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

Poškozený [REDACTED] v rámci hlavního líčení uvedl, že už si nepamatuje detaily konfliktů s obžalovaným, protože se to snaží vytěsnit. Šel s manželkou od zastávky autobusu. Doběhl je obžalovaný, chtěl stokorun. Zvýšil hlas. Měl z něj strach, tak mu ty peníze dal. Peníze hodil na zem. Nevzpomíná si, co přesně říkal. Nebylo to poprvé, co takto chtěl peníze, údajně si od něj měla vzít manželka nějaký řetízek, chtěl ho zaplatit. Nevěří tomu, doma žádný řetízek nenašel. Ten další případ byl dlouho, už si to nepamatuje, taky po něm chtěl sto korun. Taky zvyšoval hlas, nepamatuje si, co říkal. To mu dal peníze do ruky. Peníze po něm chtěl ještě v jednom případě, to u sebe žádné neměl, vzal si dřevo na kolečku. Když mu řekl, že peníze nemá, to kolečko mu zvrhl. Vzhledem k tomu, že poškozený se nepamatoval detaily toho, co se stalo, byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, výsledku poškozeného byl přítomen obhájce obžalovaného. Poškozený uvedl přesný čas a spoj, kterým jel s manželkou. Na zastávce s nimi vystoupila paní [REDACTED], se kterou šli do [REDACTED]. Manželka nechtěla přes sídliště, protože tak na ni už několikrát vyrukovaly děti. Zde je doběhl pachatel, paní [REDACTED] byla kousek za nimi. Když je doběhl, začal křičet, že chce peníze nebo ho rozkope. Připadal mu jako pominutý, vytáhl peněženku a hodil před něj na zem stovku, aby se nikomu nic nestalo. On sebral peníze a utekl. Údajně měl dát manželce nějaké řetízky. Manželka je snadná oběť vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, ale myslí si, že jí nic nedal, protože doma nic nenašel. Manželka říkala, že jí to vnucoval, ale nic si nevzala. Doma řekl hlídači, co se stalo. Se stejným člověkem se setkal už před Vánocemi roku 2015. Zastavil ho spolu s manželkou, tak chtěl stovku, taky mu nějak vyhrožoval. Peníze mu dal, protože si nebyl jist, jestli manželka přece jen něco nedluží, ale pak se přesvědčil, že ne. Pohrozil mu rukou, ale fyzicky se ho nedotkl. Tehdy mu dal peníze do ruky. Tehdy nic nehlásil. Pak se s ním setkal ještě počátkem ledna, vzal si dřevo, znova po něm chtěl peníze a vyhrožoval mu napadením. Nic mu nedal, protože u sebe nic neměl, tak mu zvrhl kolečko. Ani tehdy nic nehlásil. Peníze chtěl vždycky po něm. Po přečtení této výpovědi poškozený uvedl, že vypovídal to, co si tehdy pamatoval, poté se snažil na věc zapomenout. Manželka měla řetízek jen od něj, nic jiného nenosila. On od obžalovaného řetízek nekupoval. Peníze dal obžalovanému proto, že z něj měl strach, bál se, že by ho mohl zbít. Obžalovaný uvedl, že manželka poškozeného potvrdila, že řetízek koupila, poškozený kvůli tomu na ni křičel. Pak mu dal těch 100,- Kč s tím, že další dostane po důchodu. Poškozený souhlasil, že před obžalovaným manželka řekla, že řetízek koupila, je pravda, že kvůli tomu vybuchl, ale pak si uvědomil její zdravotní omezení. Doma mu řekla, že nic nekoupila. Není pravdou, že by obžalovanému sliboval peníze, až dostane důchod. Obžalovaný dále popřel, že by převrátil poškozenému kolečko se dřevem. Poškozený setrval na svých tvrzeních.

Svědkyne [REDACTED] šla s [REDACTED] z autobusu. Nic neslyšela, nevšimla si, že někdo přišel. Pak viděla, jak pak [REDACTED] vytahuje peněženku, na zemi ležela stovka, neví, jestli ji zahodil nebo jestli mu upadla. Někdy mladík se pro ni shýbl a odešel pryč. Viděla, že se pak [REDACTED] celý klepe. Mladíka nepoznala, neví, jak se tvářil, bylo to rychlé. Pana [REDACTED] se na nic neptala, on říkal, že už tam nechce bydlet.

Vzhledem ke sdělení lékaře ohledně svědkyně [REDACTED], soud za použití ust. § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu přečetl její výpověď z přípravného řízení /jíž byl přítomen obhájce obžalovaného/. Svědkyně uvedla, že má invalidní důchod a léčí se s hlavou. Cestou z autobusu je chytil muž, po [REDACTED] chtěl peníze, protože prý jí dal řetízek. On chtěl sice peníze, ale žádný řetízek jí nedal. Nemá ho doma /prohledávala to doma/, ani na krku. Od něj nikdy nic nekoupila. On jí nabízel, chtěl po ní padesátku, nic mu nedala. Řetízek jí nabízel dvakrát, když ji potkal venku. Neví, kolik peněz chtěl po manželovi. Šla s nimi paní [REDACTED]. Nepamatuje si, že by manžel dával nějaké peníze, nepamatuje si, že by manželovi vyhrožoval.

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byly přečteny závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, jehož účelem bylo posouzení obecné a specifické věrohodnosti poškozeného. Ze závěrů posudku se zjišťuje, že osobnost poškozeného je bez patologie ve smyslu poruchy osobnosti nebo narušení integrity psychických funkcí. Je schopen myslet dostatečně konvenčně, nebyla zjištěna žádná porucha ve smyslu psychózy. Výpověď poškozeného tak, jak je uvedena ve spisové dokumentaci i při znaleckého vyšetření, odpovídá reálnému zážitku. Výpověď i následné reakce odpovídají struktuře intelektu a osobnosti posuzovaného. Poškozený nemá tendenci ke konfabulaci. Nemá sklon k nahrazování chybějících informací konfabulacemi ani u něho nebyla zjištěna tendence k bájně lhavosti. Osobnostně není disponovaný k vykonstruování takovéto výpovědi nebo opakování návodu jiného.

Součástí spisového materiálu jsou lékařské zprávy ohledně zdravotního stavu svědkyně [REDAKCE]. V přípravném řízení proběhla rekognice in natura, v rámci níž poškozený poznal obžalovaného [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] při rekognici nikoho neoznačila s tím, že pachatelé do obličeje neviděla a má špatnou paměť. Důkazní situaci doplňuje protokol o ohledání místa činu s připojenou fotodokumentací a záznamem o použití služebního psa ke skutku ze dne 20.6.2016 a dále dodatečná ohledání ke skutkům předchozím. Vyplynulo z nich pouze prostorové situování. Poškozený byl prověřen, zda není pod vlivem alkoholu, výsledek byl negativní.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech /§ 2 odst. 6 tr. řádu/ a vyvodil z nich závěr, že žalované skutky se staly a dopustil se jich právě obžalovaný. Obžalovaný jednoznačně popřel násilné verbální či jiné chování vůči poškozenému s tím, že se pouze domáhal úhrady dluhu, který mu vznikl tím, že manželce poškozeného prodal řetízek a nedostal za něj zaplacen. Na [REDAKCE] nezaznamenal žádný rozumový deficit. Obžalovaný je usvědčován výpovědí poškozeného [REDAKCE], který v rámci hlavního líčení v základních rysech popsal chování obžalovaného vůči sobě. V podrobnostech odkázal na svou výpověď z přípravného řízení s tím, že detaily si nevybavuje, snaží se celou záležitost vytěsnit z paměti. Z chování poškozeného v rámci hlavního líčení, ale z okolností projednávané věci, nevyplynulo podezření, že by poškozený byl motivován obžalovanému přitěžovat. To je ostatně zřejmé z toho, že poškozený se setkal s obžalovaným v pro něj nepříjemné situaci celkem třikrát a věc se rozhodl řešit až po posledním incidentu, který pro něj zjevně představoval tu poslední kapku, kdy už mu došla trpělivost s chováním obžalovaného vůči jeho osobě. Popis událostí ze strany poškozeného byl věcný, neměl tendenci zveličovat jednání obžalovaného vůči sobě s tím, že obžalovaný byl agresivní pouze verbálně a gestem ruky, kterým v jednom případě naznačoval úder. Je nesporné, že jednání obžalovaného v poškozeném vyvolalo obavy, které vyústily v podání trestního oznámení. Svědkyně [REDAKCE], která šla společně s poškozeným a jeho manželkou od autobusu, vypověděla, že poškozený byl roztřesený, říkal, že už tam nechce bydlet. Tato svědkyně se k věci blíže nevyjádřila, nezaznamenala nějakou komunikaci mezi oběma aktéry, viděla bankovku ležící na zemi. Pokud by komunikace mezi obžalovaným a poškozeným byla klidná a zcela normální a poškozený obžalovanému platil podle nějaké předchozí dohody, neměl by důvod házet obžalovanému peníze na zem, ale předali by si je standardně z ruky do ruky. Navíc je podivné, že obžalovaný údajně prodal řetízek [REDAKCE], která byla podle obžalovaného duševně v pořádku, ale peníze nepožadoval po ní, ale opakovaně po jejím manželovi, který neměl nic společného s údajnou transakcí. Manželka poškozeného nebyla schopna k věci nic bližšího uvést, pouze uvedla, že jí sice nějaký muž řetízky nabízel, ale ona žádné nepřijala. Vzhledem k tomu, že výpověď poškozeného byla a je stěžejním důkazem ve věci, byl zpracován znalecký posudek, jehož účelem bylo posouzení obecné a specifické věrohodnosti poškozeného. Ze závěrů posudku

vyplývá věrohodnost poškozeného, který nemá sklony ke lhavosti či k nahrazování chybějících údajů. Tyto závěry pak jsou v souladu se závěry soudu ohledně osoby poškozeného a jeho věrohodnosti v souvislosti s jeho chováním v rámci hlavního líčení. Kromě závěrů znaleckého posudku věrohodnost výpovědi poškozeného svým způsobem podporuje i výpověď svědkyně [REDAKCE], která se vyjádřila především ke stavu poškozeného po setkání s obžalovaným a ze kterého je zřejmé, že poškozený měl strach. Obžalovaný pod pohrůžkou násilí požadoval po poškozeném peníze celkem třikrát, dvakrát v rámci dvou měsíců následujících za sebou, kdy tyto dva útoky soud posoudil jako pokračující trestný čin. Jednání z června 2016, tedy s časovým odstupem pěti měsíců pak je samostatným trestným činem. Obžalovaný se tak dopustil celkem dvou zločinů loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud vzal v úvahu charakter trestné činnosti, osobní poměry pachatele a možnost jeho nápravy. Na obžalovaného [REDAKCE] se v tom okamžiku hledí jako by nebyl odsouzen, neboť dne 13.6.2017 vykonal trest obecně prospěšných prací uložený v listopadu 2015. Je to však jediná polehčující okolnost, kterou soud může zohlednit. Obžalovaný se dopustil dvou trestných činů, celkem třemi útoky. Jako oběť si zvolil člověka, u kterého nepředpokládal větší odpor, a to vzhledem k jeho fyzickým dispozicím a i určité submisivitě. Poškozený rozhodně nepůsobí jako člověk, který by disponoval většími finančními prostředky, což však obžalovaného nijak nelimitovalo. S ohledem na opakovanost jednání obžalovaného /který již byl dokonce jednou pro loupež odsouzen, aniž by však svoje chování nějak korigoval/ i osobu poškozeného dle názoru soudu v daném případě již nelze na obžalovaného působit trestem toliko výchovným. Byl mu uložen již trest nepodmíněný, trest byl ukládán jako úhrnný /protože šlo o dva trestné činy/ v rámci trestní sazby dva roky až deset let, přičemž byl vyměřen v trvání dvou roků a šesti měsíců. Trest nepřesáhl tři roky, proto byl obžalovaný pro jeho výkon zařazen do věznice s dozorem, kam podle zákona náleží.

Poškozený se připojil se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas. Škoda 200,- Kč mu byla způsobena protiprávním jednáním obžalovaného. Na Základě provedeného dokazování je nesporné, že škodu způsobil obž. [REDAKCE], proto byl zavázán k náhradě škody ve výši 200,- Kč poškozenému [REDAKCE].

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli

obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 10. července 2017

Mgr. Jitka Neterdová, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
A.Smitková